

ขุთอการเผยแพร่ müllค่าแบรนด์ภาพลักษณ์ให้ไป เติร์นสันลังทีอันตราดโคก

เวลาพูดถึง müllค่าแบรนด์ทางการตลาด (Brand Value) ส่วนใหญ่มักจะมองแบรนด์ในระดับรายสินค้า หรือระดับ müll ประกอบการรายตัวเท่านั้น แต่แนวคิดทางการตลาดใหม่ก็เป็นอนุนัต นี้ นิยมพยายามเพิ่ม müllค่าของแบรนด์ใหม่อีกรอบหนึ่งคือ ระดับประเทศ โดยใช้คำว่า Country's brand value

อย่างเช่น การนิยมองหัวรุกมิริกา müllค่าของแบรนด์รวมระดับประเทศในปีที่แล้วคิดเป็น müllค่าอุตสาหกรรมและภาระ ประมาณ 143% ของ müllค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติหรือ GDP

ขณะที่ müllค่าแบรนด์รวมในระดับประเทศของญี่ปุ่นอยู่ที่ประมาณ 224% ของ müllค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ

การที่เกาหลีได้เดือดร้อนในมุมมองของ müllค่าแบรนด์วันนี้ ก็คงมาจากการประเมินแล้วพบว่า müllค่าแบรนด์รวมระดับประเทศของเกาหลีคิด müllค่าอุตสาหกรรมและยังไม่ถึง 30% ของ müllค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติตัวอย่าง

ตัวเลขที่ห่างกันขนาดนี้ ย่อมเป็นธรรมดายื่งที่เกาหลีต้องจะพยายามต่อไปอย่างเด็ดขาดอีกด้วย

เมื่อไม่นานมานี้ จึงมีข่าวอกมาว่า จะมีทีมอาสาสมัครชุดใหญ่ที่จะตรวจสอบไปในต่างประเทศ เพื่อโปรแกรมแบรนด์ เกาหลีตามโปรแกรมของทางการ ผ่านหน่วยงานที่เรียกว่า คณะกรรมการ Council on Nation Branding

เป้าหมายหลักของโปรแกรมนี้ คือ การยกระดับตำแหน่งของการแบรนด์ที่มีการจัดจำในระดับประเทศจากปัจจุบันที่อยู่ในอันดับ 33 ขึ้นไปอยู่ในอันดับเป้าหมายที่ 15 ภายในปี 2013

ขอบเขตของโปรแกรมการโปรโมตแบรนด์ระดับประเทศมีหลายอย่างด้วยกัน เช่น การแลกเปลี่ยนนักเรียนระหว่างประเทศผ่านทุกการเรียน การสนับสนุนครอบครัวต่างด้วยธรรม์, การกระตุ้นจิตสำนึกในการต้อนรับและดูแลชาวต่างประเทศในหมู่ประชาชน การส่งเสริมการยอมรับในศีลปะ วัฒนธรรม และภาษา เกาหลี

ยกส่วนหนึ่งที่อนาคตจากการเน้นภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมและทางภาษา คือ แคมเปญการตลาด ด้วยการคิดเลือกและขอความร่วมมือจากแบรนด์ชั้นนำของประเทศที่เรียกว่า top 100 เข้าร่วมในโครงการนี้ด้วย

เป้าหมายปลายทางของแคมเปญนี้จะเน้นตลาดของประเทศไทยกำลังพัฒนาด้วยกัน เป็นหลัก ทั้งในเอเชีย แอฟริกา และอเมริกาใต้

จำนวนคนที่จะร่วมในโครงการในฐานะอาสาสมัครครั้งนี้ จะมีจำนวนมากกว่า 3,000 รายต่อปี ซึ่งเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ร่วมโครงการแล้ว ถือว่ามากเป็นอันดับ 3 ของโลก รองลงมาจากการที่มีงานของหัวรุกฯ และญี่ปุ่นที่รองตามอันดับ 1 และ 2 ของโลก

สำหรับการประเมินและจัดอันดับประเทศไทยนี้ มีการพิจารณาในหลายระดับ ระดับแรกคือระดับภาพลักษณ์โดยรวมของแบรนด์ เกาหลีได้ถูกมองว่าเป็นประเทศไทยของผู้คนที่ทำงานหนัก มีนวัตกรรมทางเทคโนโลยี ซึ่งจะต้องปรับไปสู่การแบ่งปัน ความหมายของการดำรงชีวิตมากขึ้น หารอยยิ้มในกลุ่มผู้คนมากขึ้น มีภาพของความเป็นมิตรมากขึ้น

ในมุมมองของวิธีการปฏิบัติทางธุรกิจ พบร่วมกับรัฐบาลไป คือ คนเก้าหลีการคิดเชิงธุรกิจเป็นหลัก ทำให้เกิดข้อสงสัยว่าจะเป็น win-win solution กับทุกฝ่ายหรือเปล่า มีความเป็นธรรมหรือเสมอภาคหรือไม่ และนำเชื้อถือหรือไว้ใจได้หรือไม่ อันเป็นประเด็นหนึ่งที่ลดแรงดึงดูดในการหาคู่ค้าหรือพันธมิตรจากต่างประเทศ

ระดับที่สองคือ มุ่งมองเชิงวัฒนธรรม การที่คนเกาหลีมีภาพลักษณ์อุตสาหกรรม

ระบุข้างต้น ส่วนหนึ่งมาจากโครงสร้างทางวัฒนธรรมมีอิทธิพลอยู่ด้วย ซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนเกาหลีจะต้องสะท้อนภาพของความเป็นมิตรมากขึ้น แทนที่จะมีเพียงความสุภาพเป็นหลัก

ระดับที่สาม คือ พฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ การสำรวจพบว่าคนรุ่นใหม่ในเกาหลี แตกต่างจากคนรุ่นพ่อแม่ที่มีรอยยิ้ม มีความเป็นมิตร และใกล้ชิดสนใจสังคมกันมากกว่า และมีความใส่ใจสื่อสารกันมากกว่ารุ่นก่อนๆ

แผนการของเกาหลีได้ในภาระดับแบรนด์ระดับประเทศเป็นไปอย่างกระตือรือร้นเพราครอบคลุมถึง 10 จุด และแผนงานระยะยาวเพราจะดำเนินต่อไปจนถึงปี 2013 และเป้าหมายของการก้าวกระโดดดีขึ้นถึง 18 อันดับ จากที่ปรักรติประเทศอันฯ มั่นใจว่าเป้าหมายจะจะยกระดับแบรนด์ประเทศไทย เพียง 2-3 อันดับเท่านั้น

จากการประเมินภาพที่ผ่านมาของด้านนี้แบรนด์ระดับประเทศเกาหลีได้ตัดสินใจที่จะดำเนินแผนนี้ ด้วยการมองในส่วนของรายละเอียดของการดำเนินงานในบางสาขาที่ลึกซึ้ง แทนมองแค่ภาพรวมอย่างเช่น มองที่องค์ประกอบของคน องค์ประกอบของวัฒนธรรม หรือการก้าวบดูแลกิจการ การห้องเรียน การอพยพของผู้คน

ในด้านแบรนด์ระดับประเทศนั้น แต่ละประเทศจะมีแนวทางการวางแผนดำเนินการต่างกัน เช่น นิวซีแลนด์ วางแผนแกนว่า "100% pure" มาเลเซีย มีสโลแกนว่า "Truly Asia" สำหรับประเทศไทย วางแผนแกนว่า "Amazing" ส่วนย่องกง ใช้สโลแกนว่า "Asia's World City"

สถานการณ์ที่หลายประเทศพยายามโปรโมตแบรนด์ประเทศไทยแบบเจ้าของเจ้าจัง ดังกล่าว แสดงถึงการให้ความสำคัญในเรื่องนี้มากขึ้น ซึ่งกรณีของเกาหลีได้ออกกฎหมายสิ่งแวดล้อมมาตรฐานสากล จัดตั้งกิจกรรมการแข่งขันระดับโลกได้อย่างสมบูรณ์ และยังมีผู้ประกอบการเจ้าของแบรนด์ระดับโลกหลายแห่ง

แต่คู่แข่งด้านแบรนด์ประเทศไทยของเกาหลีได้มีทลายประเทศ รวมถึงญี่ปุ่นจีน

ช่องทำให้เกาหลีใต้ต้องค้นหาความแตกต่าง
ของตนเองกับญี่ปุ่นกับจีนให้ได้ด้วย

สำหรับนักการตลาดระหว่างประเทศ
ดูเหมือนว่าจะยกย่องว่าสิงคโปร์น่าจะเป็น
ต้นแบบที่ดีของประเทศที่ยกระดับภาพ
ลักษณ์แบรนด์ระดับประเทศจากที่เคยเป็น
บ้านปาเมืองเล็ก เป็นประเทศที่มีระเบียบ
วินัย มีการศึกษาดีและสะอาดสวยงาม
และพัฒนาด้านนิเทศสัมพันธ์อย่างกว้างไกล
ตลอดจนมีการรือสารกับคนอื่นในลักษณะ
เครือญาติ

ที่สำคัญไม่เฉพาะเกาหลีเท่านั้นที่ต้อง^{ศึกษา} หากแต่รวมถึงประเทศอื่นๆ ในเอเชีย
รวมทั้งไทยด้วย ◉